

Arrest

nr. 320 848 van 29 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Op 5 november 2015 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 20 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd bevestigd bij arrest nr. 211 093 van 17 oktober 2018.

Op 21 mei 2019 diende verzoeker een tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 17 augustus 2019 nam de commissaris-generaal een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*", waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

Op 21 januari 2020 diende verzoeker een derde (tweede volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 16 juli 2020 nam de commissaris-generaal een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*".

De Raad verwierp het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing bij arrest nr. 252 678 van 13 april 2021.

Op 6 mei 2022 diende verzoeker een vierde (derde volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 januari 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u een etnische Tadzjiek en soennitische moslim. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming te zijn geboren in Khari Lang, district Jalrez, provincie Maidan Wardak. Uw vader was een commandant van een lokale eenheid van Hezb-e Islami, die zo'n twintig jaar geleden vocht tegen de Afghaanse regering en tegen de Hazara van Hezb-e Wahdat. Wanneer laatstgenoemden uw regio en dorp veroverden, vluchtte u op tweejarige leeftijd met uw ouders naar Iran. Omwille van voornoemd verleden van uw vader en omdat de Hazara aan de macht zijn in Afghanistan en deel uitmaken van de nationale regering, wil uw vader niet terugkeren naar Afghanistan en verklaarde hij dat ook u gedood zou worden indien u naar uw geboorteland zou terugkeren. U groeide op in de Iraanse hoofdstad Teheran en verbleef er gedurende veertien jaar totdat u naar Europa en België reisde in 2015. U keerde nooit terug naar Afghanistan en verklaarde dit niet van plan te zijn omdat het daar oorlog is en u er geen familie meer heeft. Uw ouders en enkele ooms verblijven nog steeds in Iran. U verklaarde in Teheran altijd illegaal en zonder verblijfsrecht te hebben geleefd. U werkte illegaal als meubelmaker en werd als Afghaan in Iran gediscrimineerd, beledigd en mishandeld. U werd verschillende malen opgepakt en geslagen door de Iraanse politie, die u eveneens dreigden te deporteren naar Afghanistan. Verder verklaarde u dat u in Iran tussen uw achtste en tiende werd verkracht door een oude Iraanse man, tevens de landeigenaar van de boomgaard waar uw ouders werkten. Die landeigenaar dreigde ermee dat hij u zou laten deporteren naar Afghanistan indien u uw ouders op de hoogte zou brengen van de verkrachting. U verliet Iran in september 2015 en reisde in totaal gedurende ongeveer een maand van Iran via Turkije en Griekenland naar België. U kwam aan in België op 1 november 2015 en diende op 5 november 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. U legde geen documenten neer ter staving van uw identiteit of asielrelaas.

Op 20 december 2017 werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit noch aan uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling of onderdaan. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U hield in uw beroep vast aan uw verklaringen inzake uw nationaliteit en verblijf in Iran als Afghaans vluchteling. Op 17 oktober 2018 werd door de RvV besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij de motivering van het CGVS inzake uw Afghaanse nationaliteit en uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling werd gevolgd. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

Op 21 mei 2019 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek hield u vast aan de verklaringen van uw eerste verzoek, namelijk uw Afghaanse nationaliteit en uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling. Ter staving van uw verblijf in Iran legde u onder meer een Iraanse vluchtelingenkaart (amayeshkaart) en foto's van uzelf als kind voor. Op 14 augustus 2019 werd door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen, daar er geen geloofwaardige elementen voorhanden waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwam. Daarnaast strookten de gegevens op de door u voorgelegde amayeshkaart niet met uw (eerdere) verklaringen. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 21 januari 2020 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U bleef vasthouden aan de verklaringen die u reeds uiteenzette tijdens uw eerste en tweede verzoek. Daarnaast verwees u naar de gebrekkige algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, de verspreiding van het coronavirus, en stelde u dat u niet zou kunnen wennen aan de Afghaanse cultuur omdat u mettertijd geïntegreerd bent in België. U gaf aan dat men – op basis van uw uiterlijk – zou denken dat u christen bent geworden. Ook uw advocaat benadrukte in zijn brief (enkel) deze elementen. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten neer: een brief van uw advocaat dd. 23 juni 2020 en twee psychologisch attesten van Dokters van de Wereld te Antwerpen, gedateerd op 1 en 2 juli 2019. Op 16 juli 2020 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen.

Op 6 mei 2022 deed u een vierde verzoek om internationale bescherming. U blijft vasthouden aan uw verklaringen over uw nationaliteit. U wijzigt echter uw verklaringen over uw naam en uw geboorteplaats. Uw familienaam zou in werkelijkheid S. zijn en niet A. en u zou geboren zijn in de Iraanse hoofdstad Teheran en niet in Jalrez, Afghanistan. U verklaart tevens dat u geboren bent op 19 november 1993 en niet op 1 januari 1995 (de datum die u werd toegewezen na leeftijdsonderzoek). Daarnaast stelt u dat u hier een broer hebt genaamd S.W. (10/XXXXXXXY) die ondertussen de Belgische nationaliteit heeft verkregen. Over uw overige

familiale gegevens zou u wel de waarheid hebben verteld. Andere 'fouten' zouden volgens u te wijten zijn aan de slechte vertalingen van Dari tolken en uw gebrekkige kennis van het Dari. Voorts herhaalt u dat u blond haar hebt, dat u niet op een Afghaan lijkt, dat u niemand hebt in Afghanistan en dat u zich niet zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse cultuur omdat u hier in vrijheid leeft. U verwijst verder nog naar de problematische situatie in Afghanistan en de problemen die u kende als Afghaans vluchteling in Iran. U vermeldt ook dat u in België deelneemt aan projecten die de integratie van vluchtelingen in België willen bevorderen. Tot slot voegt u toe dat u kampt met hoofdpijn en knieproblemen. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van de taskara van uw moeder; een verwantschapsonderzoek van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen en het betalingsbewijs; familiefoto's; een artikel met foto uit een lokale publicatie waar u te zien bent als één van de vrijwilligers die geholpen hebben in een woonzorgcentrum in de gemeente Glabbeek-Lubbeek; een USB stick met foto's en een brief van meester M.-B.. Op 7 november 2022 stuurde meester M.-B. een e-mail met in bijlage een brief van uw broer W.S. over uw goede integratie in België en uw professionele aspiraties. Daarnaast maakte hij nog tal van documenten over betreffende een eenmanszaak die u in België wil opstarten.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legde in het kader van uw tweede verzoek twee psychologische attesten van Dokters van de Wereld Antwerpen voor. In uw derde verzoek haalde u echter geen bijzondere procedurele noden meer aan en legde u geen bijkomende attesten voor. In het kader van uw huidig verzoek maakt u helemaal geen melding meer van enige psychische problematiek. Gevraagd naar uw gezondheidstoestand verklaart u enkel dat u kampt met hoofdpijn en knieproblemen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 13). Verder blijkt ook uit uw verklaringen bij de DVZ dat u in staat was om coherente verklaringen af te leggen. Bovendien haalde u bij het indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uw hoofde (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', DVZ 21 juni 2022).

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet.

In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen betreffende uw Afghaanse nationaliteit, noch aan uw verklaringen inzake uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de RvV. De beslissing en de beoordeling van het CGVS werden door de Raad bevestigd. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard wegens een gebrek aan geloofwaardige nieuwe elementen en u ging niet in beroep. Uw derde verzoek werd eveneens niet ontvankelijk verklaard wegens een gebrek aan geloofwaardige nieuwe elementen. U beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Waar u in uw huidig verzoek opnieuw verwijst naar uw verklaringen inzake uw Afghaanse nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 6 en 17) dient opgemerkt dat het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uw nieuwe verklaringen over uw identiteit en uw familiale situatie kunnen aan bovenstaande vaststelling niets wijzigen.

Vooreerst dient opgemerkt dat op een verzoeker om internationale bescherming de verplichting rust om vanaf de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf alsook van familieleden in België. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Dat anderen u hadden aangeraden om uw echte naam niet te noemen omdat u dan riskeerde gerepatrieerd te worden naar Afghanistan of Iran (Verklaring Volgend verzoek, vraag 3 en 17) volstaat niet als uitleg voor uw handelwijze. Treffend is ook dat u bij het voorleggen van de kopie van de taskara van uw moeder aanvankelijk verklaarde dat het haar shenasnameh betrof (het identiteitsboekje van Iraanse staatsburgers) en dat de ambtenaar u moest corrigeren (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 19).

Het gegeven dat W.S. uw biologische broer is (hetgeen u staft aan de hand van een verwantschapsonderzoek) kan evenmin beschouwd worden als een nieuwe element dat de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Vooreerst dient opgemerkt dat ten aanzien van de verzoeken om internationale bescherming van uw broer W. steeds weigeringsbeslissingen werden genomen door het CGVS. Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het CGVS nu beschikt dat jullie beiden geen zicht bieden op jullie werkelijke identiteit. Zo verklaarde W. dat hij een tweelingbroer had genaamd A. die gekidnapt werd door de taliban. Hij zou sindsdien niets meer van A. hebben vernomen (blauwe map, stuk 4). U maakte echter nooit enige melding van dergelijke feiten. Integendeel, u verklaart dat u geboren bent in Teheran en nooit in Afghanistan bent geweest (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 5, 17 en 24). W. verklaarde dan weer dat hij geboren is in de Afghaanse hoofdstad Kabul en stelde dat hij sinds zijn zevende of zijn achtste samen met zijn tweelingbroer A. moest gaan werken bij een kleermaker (blauwe map, stuk 4 en 5). Over jullie vader stelde W. dat hij zijn vader nooit heeft gekend (Zie blauwe map, stuk 5). Tegelijkertijd verklaarde hij ook dat hij opkeek naar zijn vader die een eigen supermarkt had. Hij voegde toe dat hij elke dag stond te popelen om hem te helpen. Voorts verklaarde hij dat hijzelf sinds zijn tiende ondernemer was, posters verkocht in de straten van Teheran en later in een meubelfabriek ging werken (zie blauwe map, stuk 6). Bovendien zijn jullie verklaringen over de namen van jullie ouders die jullie in het kader van jullie verzoeken om internationale bescherming hebben vermeld evenmin eensluidend. Zo stelde u dat uw ouders G.A. en M. heten (CGVS eerste verzoek, dd. 28 juni 2017, p. 8) terwijl W. verklaarde dat jullie vader H. heet en uw moeder R. (Verklaring DVZ W. dd. 31 augustus 2010, vraag 11 en 12).

Waar u stelt dat er in het verleden zaken verkeerd vertaald werden dient opgemerkt dat dit een loutere blote bewering is. Bovendien specificeert u niet wat er dan wel verkeerd zou vertaald zijn (Verklaring Volgend verzoek, vraag 14).

Inzake de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Afghanistan (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 17 en 20) dient nogmaals herhaald dat er geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden Afghaans nationaliteit. U verwijst daarnaast naar uw goede integratie in België (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20) en staft dit met een krantenartikel waaruit blijkt dat u vrijwilligerswerk deed in een rusthuis, tal van werkdocumenten, een aanbevelingsbrief van uw broer W., een brief van uw advocaat en foto's van uw deelname aan projecten in België op een USB stick. Het CGVS is echter enkel bevoegd voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor het verkrijgen van een verblijf in België op basis van uw goede integratie, vooruitzichten op een job of zuiver humanitaire redenen dient u andere, in de vreemdelingenwet voorziene procedures, aan te wenden.

Uw medische problemen (hoofdpijn en kniepijn) houden evenmin verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 13).

De overige door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. De taskara van uw moeder, door u overigens shenasnameh genoemd, is slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 19). Maar, hoe dan ook dient er op gewezen te worden dat uit de informatie van het CGVS blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Wijdverspreide corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Afghanistan als in het buitenland Afghaanse identiteits- en andere (officiële) documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten verworven zijn. Veel valse Afghaanse documenten zijn bovendien, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Uit de voorgelegde familiefoto's en het beeldmateriaal op de voorgelegde usb stick kan niet worden afgeleid welke nationaliteit u hebt. Uit de vier foto's van een vrouw in westerse kledij, opgeslagen in een folder genaamd 'tante R.', kan evenmin iets worden afgeleid over uw nationaliteit.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij de volgende documenten toevoegt (zie inventaris bij de aanvullende nota):

“Kopie van de paspoorten, vader, moeder en Broer die in België woont

Brief van kabinet adviseur integratie

Brief van de nationale coach

Foto toelichting familie

Update – stukken aanvraagt 9bis vw

Geboorteakte van verzoeker met legalisatie – bekomen van de ambassade van Afghanistan in Brussel

Aanbevelingsbrief van O.R.

Attest A.S. – broer

Brief van verzoeker
Attest A.S. werkgever
Arbeidsovereenkomst”.

4. Beoordeling

4.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “*nieuwe elementen of bevindingen*” ter staving van een volgend verzoek bevat.

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21).

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C-921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande, stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het

volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, beperkt dient te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.2.1. Op 5 november 2015 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 20 december 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit en zijn beweerde verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran. Deze weigeringsbeslissing werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 211 093 van 17 oktober 2018.

Op 21 mei 2019 diende verzoeker een tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 17 augustus 2019 nam de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”, aangezien verzoeker geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

Op 21 januari 2020 diende verzoeker een derde (tweede volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 16 juli 2020 nam de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”, aangezien verzoeker geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. De Raad verwierp het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing bij arrest nr. 252 678 van 13 april 2021.

Op 6 mei 2022 diende verzoeker onderhavig vierde (derde volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 januari 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”. Dit is de bestreden beslissing.

4.2.2. De Raad stelt vast dat er heden, in het kader van onderhavig vierde (derde volgend) verzoek om internationale bescherming, een aantal elementen voorliggen die nog niet aanwezig waren ten tijde van de beoordeling van de voorgaande beschermingsverzoeken van verzoeker en waarvan de Raad van oordeel is dat zij wel degelijk de kans vergroten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst blijkt dat verzoeker in België een broer heeft, genaamd W.S. De verwantschapsband met deze broer werd op objectieve wijze vastgesteld door een verwantschapsonderzoek (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en wordt in de bestreden beslissing op zich niet in twijfel getrokken. Vervolgens blijkt dat deze broer tot 2022 de Afghaanse nationaliteit bezat. Bij verzoekers aanvullende nota wordt immers het Afghaans paspoort van zijn broer gevoegd, afgeleverd door het Afghaanse Consulaat-Generaal in Bonn in 2020, terwijl tevens diens Belgische identiteitskaart, uitgereikt in 2022, aan deze nota werd toegevoegd. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen enkele aanwijzing dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekers broer ooit in twijfel zou zijn getrokken. Waar kan worden aangenomen dat verzoeker en W.S. tegenstrijdige verklaringen aflegden inzake hun familiesamenstelling en hun levensloop voorafgaand aan hun komst naar Europa, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, is de Raad *in casu* van mening dat deze tegenstrijdigheden op zich geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers broer W.S. tot 2022 de Afghaanse nationaliteit bezat. Aangezien de verwantschapsband tussen verzoeker en W.S. vaststaat, alsook dat W.S. tot 2022 de Afghaanse nationaliteit bezat, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker eveneens de Afghaanse nationaliteit bezit. Het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen inzake zijn levensomstandigheden als Afghaanse vluchteling in Iran, zoals dit in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming werd vastgesteld, is niet van aard om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers nationaliteit, die middels de voormelde objectieve elementen, die nog niet voorlagen ten tijde van de beoordeling van deze voorgaande verzoeken om internationale bescherming, kan worden aangenomen. Minstens kan verzoeker te dezen, voor wat betreft zijn Afghaanse nationaliteit, in het licht van deze elementen, het voordeel van de twijfel worden gegund.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt dat verzoeker wel degelijk nieuwe elementen bijbrengt die eerder niet voorlagen en die een ander licht werpen op de beoordelingen inzake zijn drie voorgaande verzoeken om internationale bescherming, en waaruit kan worden afgeleid dat verzoekers Afghaanse nationaliteit – los van de beoordeling van de door hem voorgehouden levensloop voorafgaand aan zijn komst naar Europa – heden niet langer kan worden betwist.

4.2.3. De Raad is, rekening houden met al het voorgaande, daarom van oordeel dat *in casu* heden wel degelijk nieuwe elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van de hogervermelde rechtspraak van het Hof van Justitie inzake volgende verzoeken. Zoals hierna zal blijken, liggen er tevens voldoende elementen voor om de Raad toe te laten de beschermingsnood van verzoeker ten gronde te beoordelen, waarbij de Raad vervolgens tot het besluit komt dat hij in het kader van een volledig en *ex nunc*-onderzoek op basis van de elementen die heden voorliggen een positieve beslissing kan nemen over de vluchtelingenstatus (HvJ, C-216/22, pt. 66). Er wordt herhaald dat wanneer uitspraak wordt gedaan over de gegrondheid van een volgend verzoek, dit redelijkerwijs niet mag worden beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen of bevindingen die ter ondersteuning van de ontvankelijkheid ervan zijn aangevoerd, maar rekening moet worden gehouden met alle feitelijke elementen die de verzoeker, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, tot staving van dat volgende verzoek heeft aangevoerd, ook wanneer deze feiten reeds zijn beoordeeld in het kader van een eerste verzoek om internationale bescherming dat definitief werd afgewezen (zie in deze zin ook HvJ 13 juni 2024, C-563/22, SN, LN tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, pt. 42-58). Ten slotte wordt in herinnering gebracht dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet beperkt tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling vereist van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van actuele landeninformatie en de huidige individuele omstandigheden van de verzoeker.

4.2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker onder meer wijst op zijn verblijf in Europa en aanvoert dat hij omwille hiervan problemen zal ondervinden ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Hieromtrent stelt de Raad het volgende vast.

4.2.4.1. De Raad merkt op dat onderstaande analyse is gebaseerd op de landeninformatie die wordt vermeld in zijn arrest nr. 292 539 van 2 augustus 2023, dat wordt aangehaald in verzoekers aanvullende nota, samen gelezen met het verbeterend arrest nr. 293 996 van 8 september 2023.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan *Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban

hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "Guidance Note" van april 2022 die verwijst

naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*". Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waarnaar wordt verwezen in voormeld arrest nr. 292 539 van 2 augustus 2023, bijtreden (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*" januari 2023, p. 21 en 72-79).

In het kader van het huidig volgend verzoek moet een beoordeling worden gemaakt van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging. Daarbij moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, zorgvuldig worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.2.4.2. De Raad herinnert er nogmaals aan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Deze laatste moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan, waarbij de taliban heden functioneren als een *de facto*-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

In dit verband heeft verzoeker, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid om zijn huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. Verzoeker kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels zijn verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan hij *in casu* gebruik heeft gemaakt aangezien hij in zijn procedurestukken verwijst naar zijn verblijf in Europa sinds 2015 en dit in verband brengt met zijn levensomstandigheden in België.

4.2.4.3. Hoewel uit de EUAA “*Guidance note: Afghanistan*” blijkt dat de regio van herkomst een risicobepalende factor kan zijn, sluit dit niet uit dat in bepaalde gevallen het gebrek aan een duidelijk zicht op de regio van herkomst en recente verblijfplaatsen in dan wel buiten Afghanistan niet opweegt tegen andere risicobepalende factoren die in een individueel geval aanwezig kunnen zijn. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid immers niet van de opdracht om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan. Te dezen verwijst de Raad naar de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers Afghaanse nationaliteit.

In casu wordt niet betwist dat verzoeker op 1 november 2015 België is binnengekomen en dat hij sindsdien al reeds ruim negen jaar onafgebroken in België verblijft. Hoewel de verzoekende partij op twintigjarige leeftijd (zie medisch onderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij) is vertrokken uit Afghanistan en dus zijn vormende jaren aldaar heeft doorgebracht, kan *in casu* geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij reeds langdurig afwezig is uit het Afghanistan, dat hij al ruim negen jaar in België verblijft en dat hij taal- en inburgeringscursussen gevolgd heeft.

Bij deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen ten tijde van verzoekers verblijf buiten Europa, maar door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. In die zin lijkt het gegeven dat er onduidelijkheid blijft bestaan over verzoekers recente verblijfplaatsen in dan wel buiten Afghanistan voor zijn vertrek, van minder belang, te meer hij reeds ruim negen jaar in België verblijft. Zoals gesteld, kan verzoekers Afghaanse nationaliteit heden niet langer worden betwist (zie *supra*).

De Raad brengt nogmaals in herinnering dat het onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging tevens een toekomstgerichte beoordeling impliceert. Zelfs indien een afwezigheid van vervolging vóór het vertrek zou kunnen worden vastgesteld, sluit dergelijk gegeven het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer van verzoeker geenszins uit, gezien de machtsovername door de taliban in 2021 en de actuele beschikbare landeninformatie.

4.2.4.4. *In casu* voert verzoeker aan dat hij zich dermate in de Belgische maatschappij heeft geïntegreerd dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan onder het huidige talibanregime, zoals dit uit het voorgaande naar voren komt, het risico loopt om te worden geviséerd omwille van zijn (toegeschreven) verwestering. Hij verwijst hiertoe naar de stukken, neergelegd bij het indienen van onderhavig beschermingsverzoek (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en toegevoegd aan zijn aanvullende nota en licht dit ook ter terechtzitting toe.

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad gedurende zijn verblijf van intussen meer dan negen jaar in België meerdere activiteiten ondernam die hem op een intense wijze in contact brachten met de Belgische en Europese waarden en normen. Zo vermeldt de bij verzoekers aanvullende nota gevoegde getuigenis van A.K., een adviseur Integratie en Inburgering, Gelijke Kansen en Samenlevingsopbouw te Antwerpen, onder meer het volgende: “A.S. [zijnde verzoeker] heeft sinds zijn aankomst in België diepe wortels in onder samenleving ontwikkeld. Hij beschouwt België niet slechts als een verblijfplaats, maar als zijn nieuwe thuis. Zijn actieve deelname aan verschillende gemeenschapsactiviteiten onderstreept zijn betrokkenheid. Hij is lid van de lokale sportvereniging en neemt enthousiast deel aan zowel voetbal als basketbal. Verder zet hij zich wekelijks in als vrijwilliger in verschillende verenigingen. Naast zijn maatschappelijke inzet spreekt A. vloeiend Nederlands en heeft hij meerdere workshops bijgewoond die gericht zijn op culturele uitwisseling en de Belgische tradities. Deze inspanningen tonen zijn bereidheid en enthousiasme om zich volledig te integreren in onze samenleving. [...] Zijn toewijding om een nieuw leven op te bouwen is niet alleen bewonderenswaardig, maar dient ook als inspiratie voor velen in zijn omgeving.” De vermelde deelname aan gemeenschaps- en sportactiviteiten wordt onderbouwd door de stukken dienaangaande toegevoegd aan verzoekers aanvullende nota, waaronder een brief van de taekwondo-coach van verzoeker. Tevens brengt verzoeker verschillende foto's bij van zijn deelname aan diverse activiteiten, waaruit zijn sociaal engagement, alsook zijn wil om in België te integreren blijkt. Verder kan ook worden gewezen op verzoekers broer W.S., die intussen de Belgische nationaliteit heeft verworven en bij wie verzoeker inwoont. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker ook via zijn broer op vergaande wijze met verschillende aspecten van de Belgische samenleving in contact is gekomen. Zo is zijn broer actief binnen een vennootschap die starters begeleidt en adviseert bij het opstarten van een onderneming in België, waaronder vluchtelingen. Verzoeker is ook reeds voor deze vennootschap actief geweest. Uit de brieven van verzoeker zelf, alsook uit zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt voorts dat verzoeker zichzelf als een Belg beschouwt, dat hij alcohol drinkt, dat hij een Belgische vriendin heeft, dat hij niet langer praktiserend moslim is en dat hij een uitgebreid netwerk heeft van vrienden, familie en professionele contacten. Mede gelet op de lange duur van zijn verblijf in België, getuigt het geheel van het voorgaande van een vergaande inspanning van verzoeker om zich aan

het leven in België aan te passen. Zijn vooruitgang beperkt zich klaarblijkelijk niet louter tot het normale aanpassingsproces van iemand die in het kader van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België verblijft, maar strekt zich ook uit naar zijn gedrag en sociale vaardigheden. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker nauw betrokken is bij het dagelijks leven in België. De voorliggende stukken en de verklaringen van verzoeker, die een lange periode bestrijken, schetsen, in hun onderlinge samenhang bekeken en beoordeeld, de goede integratie van verzoeker en zijn actieve deelname in de Belgische samenleving.

Daargelaten de vraag of verzoeker blijk geeft van een daadwerkelijke internalisering van de Belgische en Europese waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van verzoekers verblijf van inmiddels ruim negen jaar in België en zijn integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de bijgebrachte documenten dienaangaande.

Verzoeker heeft een groot deel van zijn leven buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zoals hiervoor uitgebreid toegelicht, maakt dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker zich onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

De Raad treedt immers, na lezing van de beschikbare landeninformatie (zie voormeld arrest nr. 292 539 van 2 augustus 2023, vermeld in verzoekers aanvullende nota), de conclusie in de EUAA *Country Guidance* (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance*" concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 140).

4.2.4.5. Uit het geciteerde artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet volgt dat, indien er nieuwe feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, het verzoek om internationale bescherming als dusdanig ontvankelijk moet worden verklaard. Uit het voorgaande blijkt dat *in casu* nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal de volheid van bevoegdheid heeft. Het geschil wordt in zijn geheel met alle juridische en feitelijke vragen aanhangig gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Uit hetgeen voorafgaat blijkt ook dat alle elementen aanwezig zijn om de bestreden beslissing te hervormen en verzoekers nood aan internationale bescherming ten gronde te beoordelen.

4.2.4.6. Gelet op bovenvermelde motieven zijn de overwegingen van de bestreden beslissing onvoldoende om de beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*" te schragen.

4.2.4.7. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel verzoeker, de verschillende stukken die voorgelegd werden en de verwijzing naar landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker als vluchteling erkend in de zin van voormeld artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER